

DOMIESZCZAĆ (9) *vb impf*

o oraz e jasne.

praes 2 sg domieszczaasz (2). ◊ 3 sg domieszcza (4). ◊ 3 pl domieszczają (2). ◊ *con* 3 sg n by domieszczało (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. s.v. domieścić.

1. *Doprowadzać do miejsca, umieszczać* (1) :

W przeciwstawieniu: »domieszczać ... wywodzić« (1): Abowiem thy karzełz y zbawiałz/ domieśczałz do piekłow y záfie wywodziłz [*deducis ad inferos et reducis*] *Leop Tob* 13/2.

2. *Doprowadzać do czegoś; w sensie dodatnim: obdarzać, w sensie ujemnym: nabawiać; adducere, afferre, afficere, apportare, auctorare, augere, comparare, competere, compotem facere, conciliare, concinnare, conficere, conflare, creare, deducere, detrudere, facere, facessere, importare, obicere, offerre, parere, perducere, potiri, procreare, subicere* Cn (8) :

domieszczać czego (6): O dołtoyne zwolenństwo nád wśytki świaćności/ Toć ty iedno domieśczałz bełpiecznych rádości. *RejWiz* 54; *WerGość* 220. *Cf domieszczać kogo czego.*

domieszczać kogo czego (4): Tatz mie we wśytkich śmutkoch ij przeciwnoćciách wípomógá/ ij odplaty wiecznégo zbawieniá domieśczá. *OpecŻyw* 160v; *GliczKsiąż* G7v; Toć teź y ftąd iuź widźi káždy pijánicá/ iáko we źwierćiedle/ czego pijańństwo bezecne domieścza człowieká káźdego *WerGość* 224; *LatHar* 244.

domieszczać kogo w co (1): iżci Krakowći gwiazdomędrelle barzo pochybiaią/ ani o wielkim morze ani o Szarańczach nam niepowiadaią/ przeco nas w wielkie śzkody domieśczaią. *LudWieś* A2.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): malesuada fames, Głód domieścza człowieká co łie nie godźi [= *pobudza do złego*]. *Mącz* 205c.

W charakterystycznych połączeniach: domieszczać łaski, radości, szkody, zbawienia.

Synonimy: 2. *nabawiać, obdarzać, sprawiać.*

Formacje pochodne cf DOMIEŚCIC.